¹Lobet den HERR! denn unsern Gott loben. das ist ein köstlich Ding; solch Lob ist lieblich und schön. Der HERR baut Jerusalem und bringt zusammen die Verjagten Israels. Er heilt, die zerbrochnes Herzens sind, und verbindet ihre Schmerzen. Er zählt die Sterne und nennt sie alle mit Namen. Der HERR ist groß und von großer Kraft; und ist unbegreiflich, wie er regiert. Der Herr richtet auf die Elenden und stößt die Gottlosen zu Boden. Singet umeinander dem HERRN mit Dank und lobet unsern Gott mit Harfen, der den Himmel mit Wolken verdeckt und gibt Regen auf Erden; der Gras auf Bergen wachsen läßt; der dem Vieh sein Futter gibt, den jungen Raben, die ihn anrufen. 10 Er hat nicht Lust an der Stärke des Rosses noch Gefallen an eines Mannes Schenkeln. 11 Der HERR hat Gefallen an denen, die ihn fürchten, die auf seine Güte hoffen. 12 Preise, Jerusalem, den HERRN; lobe Zion, deinen Gott!¹³Denn er macht fest die Riegel deiner Tore und segnet deine Kinder drinnen.¹⁴Er schafft deinen Grenzen Frieden und sättigt dich mit dem besten Weizen. 15 Er sendet seine Rede auf Erden; sein Wort läuft schnell. 16 Er gibt Schnee wie Wolle, er streut Reif wie Asche. 17 Er wirft seine Schloßen wie Bissen; wer kann bleiben vor seinem Frost?¹⁸Er spricht, so zerschmilzt es; er läßt seinen Wind wehen, so taut es auf. 19 Er zeigt Jakob sein Wort, Israel seine Sitten und Rechte.²⁰So tut er keinen Heiden. noch läßt er sie wissen seine Rechte. Halleluja!

التَّسْبِيحُ الرَّبُ الْرَبُ التَّرَبُ مَ لِإِلَهِنَا صَالِحُ، لَأَنَّهُ مُلِدُّ. التَّسْبِيحُ لَائِيقَ، الرَّبُ يَبْنِي أُورُشَلِيمَ، يَجْمَعُ مَنْفِيِّي النَّسْبِيحُ لَائِيلَ، يَشْفِي الْمُنْكَسِيرِي الْقُلُوبِ وَيَجْبِبُرُ كَسْرَهُمْ، أَيْخُصِي عَدَدَ الْكَواكِبِ، يَدْعُو كُلَّهَا بِأَسْمَاءٍ. وَطَلِيمُ الْقُلُوبِ، يَدْعُو كُلَّهَا بِأَسْمَاءٍ. وَطَلِيمُ الْقُلُوبِ، يَدْعُو كُلَّهَا إِلَّسْمَاءٍ. وَطَلِيمُ الْقُلْوَةِ، لِقَهْمِهِ لاَ الْمُثَارَ إِلَى الأَرْضِ الْمُوبِي الْقُوبِ اللَّرَضِ مَطَراً، الْمُنْبِ الْوَبِيالَ الْمُهَيِّئِ لِلأَرْضِ مَطَراً، الْمُنْبِ الْجِيَالَ عُمْدِ، أَلْكَاسِي السَّمَاوَاتِ سَحَاباً، الْمُهَيِّئِ لِلأَرْضِ مَطَراً، الْمُنْبِ الْجِيَالَ عُمْدِهُ الْوَبَاخِ الْعَرْبَانِ النِّي عُمْدِهُ الْوَبَاخِ الْعِرْبَانِ النِّي عَمْدِي الْجَيَالَ عَمْدِي الْمَنْفِيقِ الْفَرْبِ اللَّي الْمَنْفِيقِ الْمُنْفِقِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِقِيقِ الْمُنْفِقِ وَمُنْفِيقِ الْمُنْفِقِ وَيَعْفُلُ الْمُعَلِي الْقَلْمُ كَالِمُ وَمُو سَلَّمَ الْمُنْفِقِ وَيُشْعِلُو مِنْ مَنْفِيقِ الْمُنْفِقِ وَيُسْفِيقِ الْمُنْفِقِ وَيُسْفِيقِ الْمُنْفِقِ وَيُلْمُ اللَّوفِ وَيُدَرِّي الطَّقِيقِ الْمُنْفِوقِ وَيُدَرِّي الطَّقِيقِ الْمُعْلِي الثَّلْمَ كَالِمَتُهُ وَيُو الْمُرْضِ وَيُدَرِّي الطَّقِيقِ الْمُنَافِقُ وَيُسْفِيقِ الْمُنَافِقِ وَيُلْمِ الْمُ الْمُنَافِ وَيُسْفِيقِ الْمُنَافِقِ وَيَلْمُ الْمُنَافِقِ وَيُسْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِقِ وَيَلْمِ الْمُنَافِقُ وَيْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْفُولِ وَيَلْمُ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفُولُ وَيُنْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِيقِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُوبُ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِيقِ الْمُنْفِ

لِّمْ يَصْنَعْ هَكَذَا بإحْدَى الأَمَم، وَأَحْكَامُهُ لَمْ